

Vivant, floeant, crescant Timotheüs Redactie, medewerkers en lezers.
Nunquam retrorsum per ardua ad astra.

Hygienicus medicus

Dit telegram werd op 31 Augustus, gedurende ons feestelijk samenzijn uit Dillenburg ontvangen. Daar velen de latijnsche woorden niet zullen begrijpen, geven wij hierbij de vrije vertaling:

Dat Timotheüs leve, bloeie en groeie! Nooit achteruit — met volharding, trots alle moeilijkheden, voorwaarts!

Kracht, tot den vaak zoo moeilijken, den geest afmattenden, zenuwslopenden arbeid voor de Pers, in allerlei vorm, geeft de zekerheid des harten, van God, *zijn* God, tot dezen arbeid geroepen te zijn.

Dan „staat men in het geloof.”

Dan is 't „Pro Rege” geen leuze, maar éénig levensdoel.

Dan is er bezieling bij 't werk.

Zelfs het schijnbaar geringste deel van den arbeid wordt dan met liefde verzorgd; het eenvoudigste „bericht” oplettend behandeld; ook de laatste minuut nog met inspanning gewerkt, — omdat men wéét bezig te zijn in zijn „goddelijk beroep”; te mogen mede-arbeiden, zij 't voor nog zulk een klein deel aan den geestelijken opbouw van ons geslacht en in stille hope wacht op den dag, die komen zal, wanneer Hij, die niet liegen kan, loonen zal, zelfs wie in 't allerkleinste is getrouw geweest.

Waarom ik er prijs op stel aan Timotheüs mee te werken?

Ten eerste omdat dit blad, het nuttige parend aan het aangename, elke week een rijke mate geeft van kennis, goeden raad, inlichting op alle gebied; daarbij in overvloed gezonde degelijke leesstof ter ontspanning.

Tevens streeft het meer en meer naar letterkundige waardij, en zulks zonder deel te nemen in den dwazen, huidige strijd op letterkundig gebied. Wat Timotheüs wil is gezonde, natuurlijke vooruitgang. Dat is hoog te waardeeren.

Ten tweede omdat dit weekblad niet met vele woorden, maar metterdaad de eenheid der geloovigen, naar onze Algemeene Belijdenis predikt. Noch de lezers noch de medewerkers zijn het in alles met elkaar eens. Maar ze zijn één in Christus.

Ten derde, omdat Timotheüs altijd en in alles datgene betracht, dat kan strekken tot zaligheid der ziel. Vóór alles voor verhalen, letterkunde, vragen, wetenschap gaat ook in volgorde de Schrift. Groen van Prinsterer wilde geen staatsman zijn maar Evangeliebelijder. Da Costa wilde niet eerst de Letteren maar het Evangelie dienen. Zoo ook geeft ons weekblad veel goeds en schoons, maar het Evangelie bovenal.

Leve, groeie en bloeie Timotheüs!

1895

HERDENKING.

1920

„Timotheüs” ligt er aan zilveren ree,
behouden in storm en gevaren;
het scheepke ging over de woelige zee,
door ruischende, bruisende baren.

't Ging soms voor den wind en er dan tegen op,
't was altijd geen voorspoed en zegen,
maar immer toch bleef er *de Kruisvlag* in top,
spijt hevigste stormvlaag en regen.

* * *

't Scheepke onder Jezus' hoede
ducht geen noodweer of gevaar;
hoe gevreesde orkaan ook woede,
altoos staat de Stuurman klaar.

Vare dan het blad „Timotheüs”
rustig naar de gouden ree;
voere 't, tusschen 's werelds bootjes,
als Kompas, *Gods Woord* maar mee!

H. W. AALDERS

Hoe komt het toch, dat onder al de medewerkers van Paulus Timotheüs ons telkens weer het meeste aantrekt? Allerlei vereenigingen hebben zich met zijn naam genoemd en er niet over gedacht te willen heeten naar Titus of Silas, of een der andere vrienden van den apostel. Het moet wel wezen, omdat Paulus Timotheüs lief had boven allen, die hem vergezelden, hem in de eerste plaats telkens weer noemt zijn geliefden zoon.

En waarom dan weer die voorkeur van den apostel? Zeker niet, wijl Timotheüs volmaakt was. In de brieven, die Paulus hem schreef, toen Timotheüs te Efeze vertoefde, wekt de apostel hem op, toch trouw te zijn en kloek, te volharden, in te grijpen, als het noodig was, zich niet te laten ontmoedigen. Zien we mis, als we onderstellen, dat Timotheüs een aanhankelijk karakter had, gaarne bereid om te volgen, maar misschien wat beschroomd, als hij alleen de verantwoordelijkheid droeg? Het zou veel verklaren. We zouden verstaan, waarom Paulus Timotheüs gaarne bij zich had, maar hem vooral ook gebruikte voor bepaalde zendingen met wel omschreven opdracht. Paulus, de man vurig van geest, opbruisend van karakter, voelde zich aangetrokken tot den zachtmoedigen, ietwat angstvalligen Timotheüs.

De latere overlevering verhaalt van Timotheüs, dat hij bisschop geweest is van Efeze en dat hij onder Domitianus of Nerva den marteldood stierf. Dit is zeker, dat de Kerk des Heeren in hem te eeren heeft een der uitnemendste dienstknechten, waarvan God Zich bediend heeft om in den oud-Christelijken tijd Zijn Koninkrijk uit te breiden.

